

25. april 2023

j. nr.21/00660

UDKAST:

Vejledende udtalelse om muligheden for at indregne godtgørelse til varmekunder, der afkobles den kollektive varmforsyning, i varmeprisen

RESUMÉ

Denne vejledende udtalelse drejer sig om hvorvidt der er mulighed for at afkoble varmekunder, når forsyning af de pågældende er blevet tabsgivende for varmforsyningsvirksomhederne mod at yde en godtgørelse og indregne denne i varmeprisen.

En tabsgivende forsyning kan eksempelvis skyldes, at varmforsyningsvirksomheden forsyner én eller få varmekunder over lange afstande, hvorved varmforsyningsvirksomheden har et stort varmetab, samt drift- og vedligeholdelsesomkostninger mv., der indregnes i samtlige varmekunders priser.

Varmekunderne har i de omhandlede situationer ikke selv anmodet om at blive afkoblet, men varmforsyningsvirksomhederne ønsker, at afkobling skal ske efter aftale med varmekunderne.

Afkoblingsaftalen ønskes opnået ved en kontant godtgørelse til varmekunden.

Det ønskes således afklaret, om omkostningerne til en godtgørelse er indregningsberettigede i varmepriserne.

Endvidere spørges der om, hvorvidt der er indregningsadgang, hvis varmekunder, som et alternativ til en godtgørelse, får opsat og drevet en individuel varmekilde på varmforsyningsvirksomhedens bekostning.

Forespørgslerne vedrører afkobling af varmekunder (varmeforbrugere).

VEJLEDENDE UDTALELSE

Anvendelsesområde for den vejledende udtalelse:

FORSYNINGSTILSYNET

Torvegade 10
3300 Frederiksværk

Telefon 4171 5400

Digital Post til os:
Send via [virksomheder.virk.dk](mailto:virksomheder@virksomheder.virk.dk)
Send via [borger.virk.dk](mailto:borger@borger.virk.dk)

- Forsyningstilsynet har ved den vejledende udtalelse alene forholdt sig til, om en godtgørelse for- eller udgifter til opsætning af individuelle varmekilder kan indregnes i varmeprisen efter varmemforsyningslovens § 20 og varmemforsyningslovens § 21, stk. 4.
- Forsyningstilsynet forudsætter i sin udtalelse, at det er retligt muligt at afkoble varmekunder ved en frivillig og gyldig aftale. Det forudsættes videre, at regler om varmeplanlægning eller anden lovgivning ikke er til hinder for afkobling. Det ligger uden for Forsyningstilsynets kompetence at vurdere disse spørgsmål. Det ligger således uden for Forsyningstilsynets kompetence at forholde sig til varmeplanlægning og behandle civilretlige tvister, der er opstået som følge af aftaler om afkobling.

Om godtgørelser:

- Forsyningstilsynet finder umiddelbart, at der vil kunne være situationer, hvor en forhandlet godtgørelse ved afkobling af en varmekunde, vil kunne anses for at udgøre en omkostning, der kan indregnes i varmeprisen, jf. varmemforsyningslovens § 20, stk. 1.

En varmemforsyningsvirksomheds omkostninger til varmetab samt drift og vedligeholdelsesomkostninger i ledningsnettet ved forsyning af tabsgivende varmekunder kan være så usædvanligt stort, at det må betegnes som eksorbitant. Et eksorbitant tab ligger uden for forsvarlig virksomhedsdrift og derfor mistes indregningsadgangen.

Princippet om nødvendighed medfører, at udbetaling af en godtgørelse skal være nødvendig for at sikre afkobling. Kan afkobling af en varmekunde efter omstændighederne ske uden godtgørelse, er den som udgangspunkt ikke nødvendig og kan ikke indregnes i varmeprisen, jf. varmemforsyningslovens § 20, stk. 1.

Forsyningstilsynet har bl.a. kompetence til at gribe ind over for, at varmemforsyningsvirksomheder mv. indregner helt eksorbitante poster i varmeprisen, som ligger uden for den skønssramme, der tilkommer varmemforsyningsvirksomhederne efter varmemforsyningslovens § 20, stk. 1.

Om der herefter er tale om en nødvendig indregningsberettiget omkostning, jf. varmemforsyningslovens § 20, stk. 1, må bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde.

- Indregningsadgang forudsætter, at omkostningerne er rimelige, jf. varmemforsyningslovens § 21, stk. 4. Princippet om rimelighed indebærer som udgangspunkt, at størrelsen af godtgørelsen ikke må gå ud over, hvad der er nødvendigt for at sikre afkobling under behørig hensyntagen til de øvrige varmekunder, jf. varmemforsyningslovens § 20, stk. 1. Godtgørelsen kan derfor maksimalt udgøre fjernvarmemforsyningstab ved fortsat levering over en rimelig periode, herunder drift og vedligeholdelse af ledningsnet m.v. Når opsigelsesfristen på to år i Dansk Fjernvarmes leveringsbestemmelser for fjernvarme er indarbejdet og gældende i forhold til det enkelte leveringsforhold, kan beregningsperioden maksimalt udgøre to år.
- Indregningsadgangen forudsætter, at der fortsat sker levering af fjernvarme til modtageren af godtgørelsen, når godtgørelsen tilbydes

- En varslingsperiode vil som udgangspunkt skulle være forhandlet mellem varmekunder og varmforsyningsvirksomhed. Dansk Fjernvarmes leveringsbestemmelser for fjernvarme har en opsigelsesfrist på mindst to år for opsigelse fra varmforsyningsvirksomheden for ejendomme, hvor der ikke er forsyningspligt. Forsyningstilsynet finder ikke umiddelbart en vejledende opsigelsesfrist på mindst to år kan tilsidesættes som urimelig i de i denne vejledning omtalte afkoblingssituationer.

Om opsætning af individuelle varmekilder i forbindelse med frakobling:

- Omkostninger til installation og drift af individuelle varmekilder kan som udgangspunkt ikke indregnes i varmepriserne, idet der ikke er tale om omkostninger omfattet af varmforsyningslovens § 20.

Sagens baggrund og begrundelsen for Forsyningstilsynets vejledende udtalelse fremgår nedenfor.

SAGSFREMSTILLING

Forsyningstilsynet har modtaget spørgsmål om muligheden for at afkoble varmekunder, når forsyning af de pågældende er blevet tabsgivende for varmforsyningsvirksomhederne.

Forsyningstilsynet fører tilsyn med overholdelse af prisreguleringen i varmforsyningsloven, jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 4. Modtager Forsyningstilsynet en henvendelse med spørgsmål om den prismæssige virkning af en fremtidig disposition efter bestemmelser i varmforsyningsloven, som Forsyningstilsynet fører tilsyn med, kan Forsyningstilsynet yde en vis vejledning. Forsyningstilsynet giver som det klare udgangspunkt ikke forhåndsbesked om udfaldet af en eventuel kommende sag. Forsyningstilsynet yder heller ikke rådgivning. Forsyningstilsynet kan i særlige situationer, og inden for rammerne af den almindelige vejledningspligt, vælge at udtale sig vejledende og foreløbigt om en problemstilling, der har en generel og bred interesse for sektoren.

Forsyningstilsynet har ikke tidligere taget stilling til den foreliggende problemstilling.

Forsyningstilsynet finder, at de henvendelser, som Forsyningstilsynet har modtaget om afkobling mv, kan have en mere generel og bred interesse for fjernvarmesektoren, og at det derfor i denne sag er hensigtsmæssigt at give en generel og foreløbig udtalelse i form af en ikke-bindende, vejledende udtalelse i anledning af henvendelserne. Udfaldet af en eventuel konkret sag, som Forsyningstilsynet senere måtte skulle behandle og afgøre, kan således få et andet udfald.

OFFENTLIG HØRING

Udkast til vejledende udtalelse sendes i offentlig høring på Forsyningstilsynets hjemmeside med høringsfrist den 26. maj 2024.

Høringssvarene offentliggøres ikke på Forsyningstilsynets hjemmeside, men der angives et resume af høringssvarene i den endelige udgave af den vejledende udtalelse.

Forsyningstilsynet har den [X] modtaget høringsvar fra [udfyldes efter høring].

ORIENTERING OM OFFENTLIGGØRELSE AF UDTALELSE

Tilkendegivelsen vil blive offentliggjort i Forsyningstilsynets afgørelsesdatabase www.afg.forsyningstilsynet.dk.

LOV NR. 690 AF 8. JUNI 2018 OM FORSYNINGSTILSYNET, SENEST ÆNDRET VED LOV NR. 898 AF 21. JUNI 2022

Forsyningstilsynets opgaver og kompetence til at træffe afgørelse efter varmforsyningslovens regler fremgår af § 3, i lov om Forsyningstilsynet. Forsyningstilsynet behandler ikke civile tvister:

§ 3. [...]

Stk. 2. [...]

Stk. 3. Forsyningstilsynet behandler ikke klager om civile tvister.

LOVBEKENDTGØRELSE NR. 2068 AF 16. NOVEMBER 2021 OM VARMEFORSYNING, SENEST ÆNDRET VED LOV NR. 217 AF 7. MARTS 2023 (VARMEFORSYNINGSLØVEN)

KOMPETENCE

Forsyningstilsynets kompetence på varmeområdet er reguleret i varmforsyningslovens § 21, stk. 4. Forsyningstilsynet kan gribe ind, hvis priser og betingelser m.v. er urimelige eller i strid med bestemmelserne i bl.a. § 20, eller regler udstedt i henhold til loven:

§ 21. [...]

Stk. 4. Finder Forsyningstilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 b eller 20 c eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.

Det følger af varmforsyningsloven, herunder § 21, stk. 4, at Forsyningstilsynets kompetence primært er varmforsyningslovens kap. 4, herunder varmforsyningslovens § 20.

"NØDVENDIGE OMKOSTNINGER" OG "ANDRE DRIFTSOMKOSTNINGER".

Varmforsyningslovens § 20 stk. 1, opregner udtømmende hvilke nødvendige omkostninger, der kan indregnes i priserne:

”§ 20. Kollektive varmforsyningsanlæg, industrivirksomheder, kraftvarmeanlæg med en effekt over 25 MW samt geotermiske anlæg m.v. kan i priserne for levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand **indregne nødvendige**

udgifter til energi, lønninger og **andre driftsomkostninger**, efterforskning, administration og salg, omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser, herunder omkostninger til energispareaktiviteter efter §§ 28 a, 28 b og 29, samt finansieringsudgifter ved fremmedkapital og underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne, jf. dog stk. 7-17 og §§ 20 b og 20 c. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse på levering af opvarmet vand til andre formål fra et centralt kraft-varmeanlæg, jf. § 10, stk. 6, i lov om elforsyning." (Forsyningstilsynets fremhævelser)

"Andre driftsomkostninger" er bl.a. en af de omkostninger der er indregningsberettiget som omkostningsart, forudsat at omkostningen er "nødvendig".

"Andre driftsomkostninger":

Det defineres ikke i hverken loven eller dens forarbejder, hvad der forstås ved "andre driftsomkostninger".

I den juridiske litteratur (se hertil Varmeforsyningsloven med kommentarer, 2018, s. 384. Bent Ole Gram Mortensen m.fl. KarnovGroup 2018) fremgår bl.a.:

"I mangel heraf må udtrykket formodes at skulle forstås i overensstemmelse med udtrykkets almindelige anvendelse i lovgivningen [...]."

I bl.a. skattelovgivningen forstås begrebet driftsomkostninger som de udgifter, der i årets løb er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten. Der skal således foreligge en forretningsmæssig sammenhæng eller en såkaldt driftsmæssig begrundelse for at afholde den pågældende udgift.

Således forstås driftsudgifter i denne vejledende udtalelse i overensstemmelse med den almindelige anvendelse i lovgivningen, som udgifter der anvendes til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten.

"Nødvendig":

Nødvendighedsbegrebet må forstås bredt, og varmforsyningsvirksomhederne har en skønssamme. Dette er fastslået i flere afgørelser fra Energiklagenævnet.

Der kan f.eks. henvises til dette uddrag fra Energiklagenævnets afgørelse af den 4. november 2004 (j.nr. 21-223):

"Nævnet tilføjer dog, at tilsynet har kompetence til at forhindre, at **helt eksorbitante poster** – som klart ligger **uden for den skønssamme, der tilkommer selskabets organer** – indregnes som nødvendige omkostninger. Hjemmelsgrundlaget herfor er varmforsyningslovens § 20, stk. 1. [...]. (Forsyningstilsynets markering)

Der ses ikke for denne sag at foreligge relevante afgørelser fra Energiklagenævnet eller fra Energitilsynet, der viser, om en frakoblingsgodtgørelse kan indregnes som en nødvendig driftsudgift i varmeprisen.

Bestemmelsen i § 20 efterlader generelt rum for fortolkning. I litteraturen nævnes bl.a. herom:

”Selvom opregningen er udtømmende, er de enkelte omkostningselementer angivet med så vage kriterier, at der er rum for udfyldende fortolkning, [...]”. (Varmeforsyningsloven med kommentarer, 2018, Mortensen m.fl., Karnov Group, s. 369.

FORSYNINGSTILSYNETS VEJLEDENDE UDTALELSE

Forsyningstilsynet har ved den vejledende udtalelse alene forholdt sig til, om en godtgørelse eller udgifter for opsætning af individuelle varmekilder kan indregnes i varmeprisen efter varmforsyningslovens § 20 og i øvrigt i overensstemmelse med varmforsyningslovens § 21, stk. 4.

Forsyningstilsynet er i sin udtalelse gået ud fra, at det er retligt muligt at frakoble varmekunder ved en frivillig og gyldig aftale, og at regler om varmeplanlægning eller anden lovgivning ikke er til hinder for afkobling.

Det ligger således ikke inden for Forsyningstilsynets kompetence at behandle civile tvister, der er opstået som følge af aftaler om afkobling, og at forholde sig til varmeplanlægningen mv.

Dette redegøres der nærmere for i det følgende.

CIVILRETLIGE TVISTER

Det fremgår af lov om Forsyningstilsynet § 3, at Forsyningstilsynet ikke behandler klager om civile tvister.

Opstår der i en konkret sag en tvist om en afkobling, er Forsyningstilsynet ikke kompetent. Sådanne sager må f.eks. indbringes for domstolene eller Ankenævnet for Energi mv.

Om en aftale om afkobling måtte stride mod privatretligt aftalegrundlag, f.eks. servitutter o.l., ligger uden for Forsyningstilsynets kompetence at vurdere. Sådanne spørgsmål må ligeledes behandles i det civile retlige system.

VARMEFORSYNINGSLovens KAPTEL 2 OG PROJEKTBEKENDTGØRELSEN SAMT ANDEN OFFENTLIGRETLIG REGULERING.

De nærmere regler om tilslutning og forblivelsespligt samt områdeafgrænsning af fjernvarmforsyningsområder findes i projektbekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse nr. 818 af 4. maj 2021, om godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1417 af 26. oktober 2022.

Projektbekendtgørelsen har ophæng i varmforsyningslovens kap. 2 om varmeplanlægning.

Har varmforsyningsvirksomheden fået tildelt et forsyningsområde via godkendelse af et projekt efter projektbekendtgørelsen, har varmforsyningsvirksomheden en forsyningspligt over for ejendommene i området – en forsyningspligt i den forstand at varmforsyningsvirksomheden, efter tilsynets forståelse, ikke må nægte at forsyne varmekunder i sit forsyningsområde, jf. § 8, stk. 1, i projektbekendtgørelsen.

Ansvar for den kommunale varmeplanlægning ligger hos kommunerne efter varmforsyningslovens kapitel 2, og regler udstedt i medfør af loven. Disse regler er ikke omfattet af Forsyningstilsynets kompetenceområde, jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 4, modsætningsvist.

Forsyningstilsynet lægger derfor i sin udtalelse til grund, at en varmforsyningsvirksomheds afkobling af varmekunder, ved aftale, ikke strider imod varmeplanlægningsreglerne eller imod andet offentligretligt grundlag. Forsyningstilsynet bemærker, at det er varmforsyningsvirksomhedernes eget ansvar at sikre sig dette.

VARMETAB OG GODTGØRELSE TIL FRAKOBLEDE VARMEKUNDER

Varmforsyningslovens kap. 4 har overskriften: "Priser". Varmforsyningslovens prisbestemmelser sætter de overordnede rammer for, hvordan en varmforsyningsvirksomhed kan fastsætte sine priser.

Forsyningstilsynets indgrebsbeføjelse i priser og betingelser m.m. er reguleret i varmforsyningslovens § 21, stk. 4. Forsyningstilsynet kan gribe ind, hvis priser og betingelser er urimelige eller i strid med nærmere fastlagte retsregler. Anvendelse af indgrebsbeføjelsen forudsætter, at der er et bestående leveringsforhold, da Forsyningstilsynet kun har beføjelse til at gribe ind fremadrettet.

Varmforsyningslovens § 20, stk. 1, indeholder en udtømmende opregning af de omkostningsarter, som varmforsyningsvirksomheden i forbindelse med produktion og leverance af varme kan indregne i varmepriserne.

Indregningsadgang forudsætter, at omkostningerne er nødvendige og rimelige, jf. varmforsyningslovens § 20, stk. 1, og § 21, stk. 4.

Der er rum for fortolkning, og Energiklagenævnet har fastslået, at nødvendighedsbegrebet skal forstås således, at varmforsyningsvirksomhederne har en skønsramme.

Forsyningstilsynet har kompetence til at gribe ind over for, at eksorbitante udgiftsposter, indregnes i varmepriserne. Det vil være udgifter, som dermed ligger uden for den skønsramme, der tilkommer varmforsyningsvirksomheden,

Der henvises til afsnittet om retsgrundlaget for yderligere oplysninger.

Størrelsen af varmetabet mv:

Det følger af de spørgsmål, Forsyningstilsynet har modtaget, at formålet med afkobling af enkelte varmekunder mod udbetaling af en godtgørelse er at mindske varmforsyningsvirksomhedens omkostninger set i forhold til ønsket om levering af billigst mulig varme til de øvrige varmekunder.

Omkostningerne opstår ifølge det oplyste i form af varmetab samt drift- og vedligeholdelse af ledningsnet mv.

En varmforsyningsvirksomheds varmetab i ledningsnettet samt drift og vedligeholdelsesomkostninger mv., er som udgangspunkt en indregningsberettiget omkostning i varmeprisen, jf. § 20, stk. 1.

Varmforsyningsvirksomhedens varmetab samt drift og vedligeholdelsesomkostninger mv., der er forbundet med levering til tabsgivende varmekunder, er som udgangspunkt indregningsberettiget i de øvrige varmekunders varmepriser.

En varmforsyningsvirksomheds omkostninger til varmetab samt drift og vedligeholdelsesomkostninger i ledningsnettet mv. ved forsyning af tabsgivende varmekunder kan dog være så usædvanligt stort, at det må betegnes som eksorbitant og dermed ligge uden for forsvarlig virksomhedsdrift.

Forsyningstilsynet har ikke her taget stilling til om og i givet fald hvornår, omkostningerne til et varmetab samt drift og vedligeholdelsesomkostninger kan anses for eksorbitante og dermed ikke længere være indregningsberettigede i varmeprisen. Det må bero på en vurdering af den konkrete sag.

Afkoblingsgodtgørelse:

Ved afkobling forudsættes i denne udtalelse, at der kan indgås en frivillig og gyldig aftale mellem varmforsyningsvirksomheden og pågældende varmekunder om afkobling, herunder betingelserne for afkoblingen.

Spørgsmålet er således, om en sådan afkoblingsgodtgørelse kan indfortolkes som en omkostning, der har karakter af "nødvendig omkostning" i varmforsyningslovens forstand, og som efter sin art kan indregnes i priserne.

I bestemmelsens princip om "nødvendige omkostninger" ligger et vist krav om, at varmforsyningsvirksomhederne skal være økonomisk effektive.

Omkostningseffektivitet indebærer, at varmforsyningsvirksomhederne må producere og distribuere fjernvarmen sådan, at varmekunderne betaler så lidt som muligt for en sikker og stabil fjernvarme. Det kan ud fra en omkostningseffektivitetstankegang, og således hensynet til de øvrige varmekunder, ikke anses for hensigtsmæssigt at opretholde en leverance til tabsgivende varmekunder.

Forsyningstilsynet finder derfor umiddelbart, at der vil kunne være situationer, hvor en godtgørelse ved afkobling vil kunne anses for at udgøre en nødvendig omkostning.

Princippet om nødvendighed medfører, at udbetaling af en godtgørelse skal være nødvendig for at sikre afkobling.

Udbetaling af en sådan nødvendig godtgørelse er en driftsrelateret beslutning. Det vil sige en velbegrunnet beslutning i forretningsmæssig sammenhæng eller såkaldt driftsmæssig begrundelse for at være indregningsberettiget, jf.: "...andre driftsomkostninger...", jf. varmemforsyningslovens § 20, stk. 1.

Princippet om rimelighed vedr. indregning af omkostninger over for de resterende varmekunder, jf. varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, indebærer i den forbindelse, at størrelsen af godtgørelsen ikke må gå ud over, hvad der er nødvendigt for at sikre afkobling – og at indregning af omkostningerne skal ske under behørig hensyntagen til de øvrige varmekunder.

Har varmemforsyningsvirksomheden efter omstændighederne mulighed for at frakoble en varmekunde uden godtgørelse, er godtgørelsen som udgangspunkt ikke nødvendig, og kan ikke indregnes i varmeprisen.

Forsyningstilsynet vurderer umiddelbart, at godtgørelsen og udgifterne til afkobling under alle omstændigheder maksimalt kan svare til det tab, der vil være ved fortsat levering til varmekunden over en rimelig periode, herunder drift og vedligeholdelse af ledningsnet m.v.

Forsyningstilsynet går ikke nærmere ind i beregningsmulighederne, idet det også ligger inden for den skønnsramme, som varmemforsyningsvirksomheden har efter varmemforsyningslovens § 20, stk. 1. Efter Forsyningstilsynets vurdering må dette således fastsættes konkret i den enkelte sag om afkobling.

For så vidt angår et rimelig varsel for afkobling vurderer Forsyningstilsynet, at dette tilsvarende aftales konkret med varmekunden. Dansk Fjernvarmes har i deres leveringsbestemmelser for fjernvarme en opsigelsesfrist på mindst to år for opsigelse fra varmemforsyningsvirksomheden for ejendomme, hvor der ikke er forsyningspligt. Forsyningstilsynet finder ikke umiddelbart, at en vejledende opsigelsesfrist på mindst to år kan tilsidesættes som urimelig, jf. § 21, stk. 4. Når opsigelsesfristen på to år er gældende i aftalen mellem varmemforsyningsvirksomheden og den enkelte kunde, kan beregningsperioden for størrelsen af godtgørelsen maksimalt være to år.

OPSÆTTE OG DRIVE EN ALTERNATIV, INDIVIDUEL VARMEFORSYNING

Den situation, der behandles her er, at varmekunden - som et alternativ til en godtgørelse - får opsat og drevet en individuel varmemforsyning på varmemforsyningsvirksomhedens bekostning.

Indledningsvist skal der derfor henvises til det forudgående afsnit. Bl.a. at der ved afkobling forudsættes, at der kan indgås en aftale mellem varmemforsyningsvirksomheden og varmekunden om afkobling, herunder betingelserne for afkoblingen mv.

Reguleringsområdet for § 20:

Prisbestemmelsernes anvendelsesområde er reguleret i varmforsyningslovens § 20, stk. 1, der omfatter: "levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand".

Derudover indeholder § 20, stk. 1, som ovenfor nævnt en udtømmende opregning af de omkostningsarter som bl.a. kollektive varmforsyningsvirksomheder i forbindelse med produktion og leverance af fjernvarme kan indregne i varmepriserne.

Forsyningstilsynet vurderer, at individuelle varmekilder ikke reguleres af varmforsyningslovens priskapitel (kapitel 4). Dette skyldes, at der herved ikke leveres "opvarmet vand" m.m. til ejendommen i form af en kollektiv varmforsyning.

På den baggrund er det Forsyningstilsynets vurdering, at det som udgangspunkt ikke er muligt i forbindelse med frakobling at indregne omkostninger til opsætning og drift m.m. af en individuel varmekilde i priserne fra den kollektive varmforsyningsvirksomhed, jf. varmforsyningslovens § 20, stk. 1.

UDKAST